

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: V. J., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Martinou Tesařovou
sídlem Hořelická 1230/39, 252 19 Rudná

proti
žalovanému: Městský úřad Louny
sídlem Mírové náměstí 35, 440 01 Louny

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku vedeném u žalovaného
pod sp. zn. MULN/10307/2033/2024/OS-PD/KO

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o přestupku vedeném u žalovaného pod sp. zn. MULN/10307/2033/2024/OS-PD/KO do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 140 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal žalobou ochrany proti nečinnosti žalovaného s návrhem, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat v přestupkovém řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. MULN/10307/2033/2024/OS-PD/KO rozhodnutí do 15 dnů od právní moci vyhovujícího rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný vydal dne 4. 6. 2024 příkaz č. j. MULNCJ 56910/2024, sp. zn. MULN/10307/2033/2024/OS-PD/KO, ve věci dopravního přestupku. Žalobce s příkazem nesouhlasil, proto proti němu podal odpor, který byl opatřen certifikátem zaručeného elektronického podpisu pana J. E. a odeslán dne 12. 6. 2024 z datové schránky pana A. B. Zároveň sám žalobce zaslal dne 13. 6. 2024 do datové schránky žalovaného plnou moc prokazující jeho zastupování panem J. E. v daném přestupkovém řízení.
3. Vzhledem k tomu, že se podáním odporu příkaz ruší a v řízení se pokračuje, tak dle žalobce stíhala žalovaného povinnost projednat daný přestupek a nejdéle v 60denní lhůtě vydat meritorní rozhodnutí ve věci. Žalovaný však dle žalobce tuto svou zákonnou povinnost nesplnil, meritorní rozhodnutí ve věci nevydal, ačkoliv zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí již mnohonásobně uplynula.
4. Žalobce se proto obrátil dne 9. 6. 2025 k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného, ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“). Nadřízený orgán usnesením ze dne 18. 6. 2025, č. j. KUUK/085698/2025/DS/Lin, postoupil žalobcovu žádost žalovanému, aniž by sám přijal jakékoli opatření proti nečinnosti žalovaného.
5. Dle žalobce žalovaný následně vydal sdělení k podnětu k uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 2. 7. 2025, č. j. MULNCJ 54485/2025, ve kterém zrekapituloval průběh řízení a konstatoval, že je příkaz pravomocný a vykonatelný, a to z toho důvodu, že po podání odporu nebylo ve stanovené lhůtě reagováno na výzvu k doplnění plné moci ze dne 19. 6. 2024, č. j. MULNCJ 63734/2024.
6. K právě uvedenému žalobce namítl, že na výzvu k doplnění plné moci nebylo reagováno z toho důvodu, že plná moc byla žalovanému předložena již dne 13. 6. 2024, tedy ještě předtím, než správní orgán vůbec k předložení plné moci žalobce vyzval. Výzva se tedy dle žalobce stala irelevantní již v moment jejího doručení, protože ke dni doručení výzvy k doplnění plné moci žalovaný plnou mocí již disponoval. Na výzvu proto již dle žalobce nebylo zapotřebí reagovat.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve shrnul průběh řízení o přestupku, jehož výsledkem bylo vydání příkazu ze dne 4. 6. 2024, č. j. MULNCJ 56910/2024, kterým žalovaný podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) uznal žalobce vinným z přestupku.
8. Žalovaný potvrdil, že odpor proti příkazu byl podán z datové schránky A. B., podepsán byl elektronicky J. E., přičemž datová zpráva neobsahovala plnou moc. Dle žalovaného bylo následně podáno z datové schránky žalobce „Oznámení o ustanovení zástupce“, kterým žalobce oznámil, že uzavřel smlouvu o zastoupení s J. E. a že ho tento bude zastupovat v daném přestupkovém řízení. Dle žalovaného však nebyla předložena plná moc, kterou se dle § 33 odst. 1 správního řádu prokazuje zastoupení. Vzhledem k tomu, že podání trpělo uvedenou vadou, byla žalobci i J. E. zaslána výzva k doložení plné moci, která však ve stanovené lhůtě, a ani později, doložena nebyla. Uvedený příkaz tudíž dle žalovaného nabyl právní moci dne 18. 6. 2024, čímž bylo přestupkové řízení skončeno.

Repliká žalobce

9. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že jádro sporu leží v posouzení, zda podání žalobce ze dne 13. 6. 2024 splňovalo zákonné nároky na způsob prokázání zastoupení. Dle žalobce nelze akceptovat požadavek žalovaného, aby byla předkládána plná moc na samostatné listině, nadepsané jako *Plná moc*. Žalobce zdůraznil, že plná moc může být učiněna součástí jakéhokoli podání, k čemuž žalobce odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47. Proto i výzva žalovaného k doložení plné moci byla dle žalobce nezákonná. Žalovaný nebyl oprávněn žalobce k dalšímu dokládání zmocnění vyzývat, protože mu zmocnění bylo deklarováno jednoznačně.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce výslovně soudu sdělil, že souhlasí s rozhodnutím bez jednání a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že průběh správního řízení odpovídá shodnému popisu účastníků v žalobě a ve vyjádření k žalobě.
12. Soud se nejprve zabýval posouzením včasnosti žaloby. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. *„žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon“*.
13. Žalobce se žalobou domáhal vydání rozhodnutí v řízení o přestupku vedeném u žalovaného pod sp. zn. MULN/10307/2033/2024/OS-PD/KO. Jelikož žaloba stála na předpokladu, že dne 12. 6. 2024 byl zástupcem žalobce J. E. řádně a včas podán odpor proti příkazu žalovaného a že žalovaný měl po zrušení odporu vydat rozhodnutí ve věci, odvíjí se počátek roční lhůty pro včasné podání žaloby ode dne, kdy podle žalobních tvrzení a argumentace měla marně uplynout lhůta k vydání rozhodnutí o přestupku.
14. Podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) platí, že *„pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení“*.
15. Soud je toho názoru, že mělo-li podle žaloby dne 12. 6. 2024 dojít ke zrušení příkazu, měl žalovaný navazující rozhodnutí o přestupku vydat nejpozději do 60 dnů od zrušení příkazu, tj. do pondělí 12. 8. 2024. Konec jednoleté lhůty k podání žaloby proto připadl na úterý 12. 8. 2025. Jelikož žaloba byla u soudu podána dne 28. 7. 2025, byla podána včas.
16. Dále se soud zabýval posouzením, zda žalobce ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. *„bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu“*.
17. Za prostředek ochrany proti nečinnosti soud v této věci považuje žalobcovu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, která byla podána krajskému úřadu dne 9. 6. 2025. Uvedený úřad postoupil žalobcovu žádost žalovanému jakožto věcně a místně příslušnému správnímu orgánu s tím, že následně má žalovaný vyrozumět krajský úřad o způsobu

vyřízení žalobcova podání. Žalovaný následně vyřídil žádost žalobce tím, že dne 2. 7. 2025 zaslal žalobci sdělení, že příkaz ze dne 4. 6. 2024, č. j. MULNCJ 56910/2024, nabyl právní moci uplynutím lhůty pro podání odporu, jelikož sice proti příkazu byl podán včas odpor J. E., nicméně přes výzvu nebyla doložena plná moc k zastupování žalobce. Z uvedeného popisu je patrné, že žalobcem uplatněný prostředek ochrany proti nečinnosti byl vyčerpán bezvýsledně.

18. Jelikož byly splněny veškeré procesní podmínky věcného projednání žaloby, přistoupil soud k posouzení důvodnosti žaloby, a to na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
19. Žaloba je důvodná.
20. Pro závěr soudu co do důvodnosti žaloby bylo stěžejní zodpovězení otázky, zda v návaznosti na podání odporu byla doložena plná moc pro zastupování žalobce J. E.
21. Podle § 33 odst. 1 správního řádu *„účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce“*.
22. Ze správního spisu plyne, že dne 13. 6. 2024 bylo z datové schránky žalobce učiněno podání, v jehož záhlaví je uveden předmět *Oznámení o ustanovení zástupce*, a v textu podání žalobce uvádí: *„Dobrý den, oznamuji Vám, že v nadepsaném řízení, tj. řízení vedeném u Městského úřadu Louny pod spisovou značkou MULN/10307/2033/2024/OS-PD/KO mě bude zastupovat pan J. E., nar. X, trvale bytem: X, se kterým jsem uzavřel smlouvu o zastoupení, což vám tímto dávám na vědomí. Děkuji.“* Po citovaném textu následuje jméno, příjmení, datum narození a bydliště žalobce.
23. Soud konstatuje, že ačkoliv procesní řády výslovně hovoří o zastoupení na základě plné moci (srov. vedle § 33 správního řádu také § 24 občanského soudního řádu), ve skutečnosti je plná moc pouze osvědčením o existenci zastoupení, které obsahuje vymezení rozsahu zástupčího oprávnění pro jednání se třetí osobou (Petrov, J.; Výtisk, M.; Beran, V. a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 481), resp. osvědčením o zástupčím oprávnění (Melzer, F.; Tégl, P. a kol. *Občanský zákoník – velký komentář*. Svazek III. Praha: Leges, 2014, s. 68). Plná moc je tedy pouze vnějším projevem smluvního zastoupení (§ 441 občanského zákoníku), které vzniká na základě dvoustranného právního jednání (smlouvy o zastoupení), jímž se zmocněnec zavazuje zastupovat zmocnitele v dohodnutém rozsahu. Není tedy třeba, aby plná moc byla obsažena ve zvláštní listině označené jako *Plná moc*, nýbrž podstatný je obsah podání.
24. Ze žalobcova podání s předmětem *Oznámení o ustanovení zástupce* je zřejmé, že žalobce zmocnil J. E. k zastupování v daném přestupkovém řízení, které bylo specifikováno konkrétní spisovou značkou. Obsahově se tedy jednalo o vnější projev smluvního zastoupení, tedy o plnou moc. Jelikož tuto plnou moc vnesl do přestupkového řízení sám žalobce, nemohlo být sporu o tom, že tím projevil vůli být zastupován konkrétním zmocněncem. Nadto v podaném odporu J. E. upozornil, že je zástupcem žalobce, a že plnou moc zašle žalovanému sám žalobce, což se stalo následujícího dne po podání odporu. Pokud sám žalobce vůči žalovanému vyjádřil vůli být zastupován konkrétním zmocněncem, nebylo namístě požadovat opětovné předložení plné moci – ta totiž žádnými vadami netrpěla a vůle žalobce být zastoupen je jasně vyjádřena jím samým. Pokud žalovaný reagoval na žalobcovo podání tak, že jej a jeho zmocněnce vyzval k zaslání plné moci, postupoval přinejmenším v

rozporu se zásadou hospodárnosti, vyjádřenou v § 6 odst. 2 správního řádu, neboť samotné podání již obsahovalo plnou moc se všemi náležitostmi.

25. Ke stejnému závěru ohledně náležitostí plné moci dospěl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47, který se zabýval obdobnou situací, kdy účastník řízení v podání adresovaném správnímu orgánu zvolil formulaci: „*Pro další řízení jsem si zvolil coby svého zástupce advokáta Mgr. Kamila Fotra, zapsaného v matrice ČAK pod č. 4862.*“ Rozšířený senát vyjádřil nesouhlas s dřívější judikaturou Nejvyššího správního soudu, dle které zmíněné podání nepředstavuje plnou moc, protože v něm nejde o projev vůle, ale o informaci o tom, koho si účastník řízení zvolil za zmocněnce. Rozšířený senát ve zmíněném rozsudku konstatoval, že „*plná moc je jednostranným právním jednáním, osvědčujícím existenci zastoupení vůči třetím osobám, proto i taková formulace z pohledu náležitostí plné moci ob stojí*“. Dále rozšířený senát shrnul, že „*písemná plná moc předkládaná účastníkem řízení k prokázání zmocnění k zastoupení podle § 33 odst. 1 správního řádu nemusí být vyhotovena na samostatné listině a nemusí být opatřena přijetím (akceptační doložkou) ze strany zmocněnce či podpisem zmocněnce. Pokud účastník řízení předloží plnou moc jako součást podání a bez podpisu zmocněnce, nemůže to samo o sobě založit pochybnosti správního orgánu o zastoupení a není to důvodem k tomu, aby účastníka řízení či jeho zmocněnce vyzval k odstranění vad plné moci*“. Soud se ztotožňuje s citovaným judikátem a v poměrech projednávané věci uzavírá, že žalobce předložil řádnou plnou moc, a proto neměl povinnost reagovat na výzvu žalovaného k předložení plné moci. Jelikož příkaz byl doručen žalobci dne 7. 6. 2024 a odpor byl podán dne 12. 6. 2024, není pochyb o tom, že byl odpor podán v zákonné lhůtě 8 dnů od doručení příkazu, tedy včas. Tím došlo ke zrušení příkazu a bylo povinností žalovaného následně ve lhůtě 60 dnů rozhodnout ve věci, což žalovaný neučinil, jelikož vycházel z nesprávného názoru, že odpor nebyl podán oprávněnou osobou a že příkaz nabyl právní moci dne 18. 6. 2024. Žalovaný tudíž ve věci byl nečinný.
26. Soud proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku vyhověl žalobě a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o přestupku vedeném u žalovaného pod sp. zn. MULN/10307/2033/2024/OS-PD/KO do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Stanovená délka lhůty odpovídá lhůtě pro rozhodnutí správního orgánu v § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky. Takovou lhůtu soud považuje za přiměřenou s přihlédnutím ke stavu přestupkové věci. Po zrušení příkazu se přestupkové řízení ocitá *de facto* na začátku. Podaný odpor nebyl odůvodněn. Není tudíž dosud ani znám postoj žalobce k přestupku, přičemž nelze vyloučit, že se věci bude muset konat jednání. Za takové situace považuje soud za přiměřenou lhůtu šedesáti dnů.
27. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 12 140 Kč. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč, odměna a náhrada hotových výdajů žalobcovy zástupkyně. Výše odměny a náhrady vychází z vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Žalobcova zástupkyně učinila dva úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu a podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za tyto úkony jí podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu náleží odměna 2x 4 620 Kč, tj. 9 240 Kč, a podle § 13 odst.

1 a 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů advokáta 900 Kč (dva režijní paušály po 450 Kč).

28. Soud nepřiznal žalobci nárok na náhradu nákladů řízení za úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu spočívající v podání repliky, neboť se ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. nejedná o důvodně vynaložený náklad řízení, a to vzhledem k samotnému obsahu repliky. Projednávaná věc byla skutkové i právně jednoduchá. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl ohledně průběhu přestupkového řízení prakticky shodná tvrzení jako žalobce. Skutkový děj byl tedy nesporný. Předmětem sporu tak bylo pouze posouzení náležitostí plné moci předložené žalobcem v přestupkovém řízení. Žalovaný ve vyjádření k žalobě neuvedl žádné významné skutečnosti, na které by bylo potřebné či účelné reagovat. Velkou část repliky tvořily citace a odkazy na výše zmiňovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Nic však nebránilo žalobci, aby skutečnosti uvedené v replice uvedl již dříve v samotné žalobě. Proto podání repliky nepovažoval soud za účelně vynaložený náklad.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. února 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.